

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาในทุกอย่างก้าว อย่าสับสนว่าการกำหนดเหล่านี้เป็นการกำหนดของบรรพบุรุษหรือการกำหนดของชีพบาบา

คำถาม: สิ่งทีลึกล้ำใจที่ลูกที่มีสมมอที่ดีเข้าใจอย่างง่ายดาย?

คำตอบ: ลูกๆผู้ที่มีสมมอที่ดีเข้าใจอย่างง่ายดายว่าเป็นบรรพบุรุษหรือชีพบาบาที่กำลังอธิบาย บางคนสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ บาบาสอนว่าลูกๆ บัพและดาด้าทั้งสองอยู่ด้วยกัน ดังนั้นอย่าสับสน เฝ้าแต่ก้าวไปขณะที่คิดว่ามันเป็นศรัทธาบาบารับผิดชอบสำหรับการกำหนดใดๆที่ลูกได้รับจากบรรพบุรุษ

โอมซานติ พ่อทางจิตกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกเข้าใจว่าเพียงลูกเท่านั้นที่ตระหนักรู้จักพ่อทางจิตวิญญาณ ไม่มีมนุษย์คนใดในโลกรู้จักพ่อทางจิตวิญญาณ ผู้ที่ลูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อและพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เป็นไปในเวลาที่พ่อทางจิตวิญญาณมาเท่านั้นที่ท่านสามารถให้การตระหนักรู้จักนั้นแก่ลูกๆทางจิตวิญญาณ ความรู้ที่ทั้งไม่คงอยู่ในตอนเริ่มต้นของโลกและก็ไม่คงอยู่ในตอนสุดท้ายของโลก ตอนนี้ลูกได้รับความรู้ว่าเป็นการบรรจบกันของตอนท้ายของโลกเก่าและตอนเริ่มต้นของโลกใหม่เมื่อลูกไม่รู้จักยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกจะรู้จักพ่อได้อย่างไร พวกเขาพูดว่าโอ ผู้ทำให้บริสุทธิ์ทำให้เกิดและทำให้เราบริสุทธิ์เกิด อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าใครคือผู้ทำให้บริสุทธิ์หรือเมื่อใดที่ท่านมา พ่อพูดว่าไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่ว่าพ่อเป็นหรือในสิ่งที่พ่อเป็น เป็นไปในเวลาที่พ่อมาและให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกเท่านั้นที่ใครบางคนรู้จักพ่อเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่พ่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเองและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก พ่อมาเพียงครั้งเดียวทุกๆวงจร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่ออธิบายแก่ลูกนั้นหายไปในเวลาต่อมา ไม่มีมนุษย์คนใดตั้งแต่ยุคทองถึงตอนท้ายของยุคเหล็กที่รู้จักพ่อ พ่อสูงสุดและพวกเขาก็ไม่รู้จักบรรพบุรุษ วิชาหรือช่างการ เป็นมนุษย์ที่เรียกหาพ่อ บรรพบุรุษ วิชาและช่างการไม่ได้เรียกหาพ่อ เป็นไปในเวลาที่มนุษย์มีประสบการณ์กับความทุกข์ที่พวกเขาเรียกหา ไม่มีเรื่องของสิ่งนี้ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน พ่อทางจิตวิญญาณมาและนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกทางจิตวิญญาณของท่าน นั่นคือแก่ลูกจิตวิญญาณ อัสซา อะไรคือชื่อของพ่อทางจิตวิญญาณ? ผู้ที่ลูกเรียกว่าบาบาต้องมีชื่อแน่นอน เพียงชื่อเดียวชื่อว่าที่ได้รับการจดจำอย่างแท้จริง ชื่อของผู้เดียวนั้นโด่งดังมากแต่มนุษย์ได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าชื่อยังคงเป็นชื่อว่า พวกเขาสร้างรูปลึงกัมด้วยสติปัญญาของตนเอง พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาและให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก แม้ว่ามนุษย์พูดถึงดินแดนของการหลุดพ้นและดินแดนนิพพาน พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาทั้งไม่รู้จักพ่อและไม่รู้จักเหล่าเทพ ไม่มีใครเข้าใจว่าพ่อมาในบาร์ติและก่อตั้งอาณาจักรอย่างไร ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่ลูกกล่าวถึงในคัมภีร์ พ่อทางจิตวิญญาณมาและก่อตั้งศาสนาเทพอย่างไร ไม่ใช่เหล่าเทพในยุคทองมีความรู้ที่หายไปแล้ว ไม่เลย ถ้าเทพมีความรู้นี้ ความรู้ก็จะดำเนินต่อไปตั้งแต่ตอนนั้น ความรู้ของผู้คนของอิสลาม และชาวพุทธดำเนินต่อไป ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าความรู้นี้หายไปเมื่อพ่อมา พ่อชำระล้างดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์และผู้ที่ยุติเลิ้ออาณาจักรของพวกเขาไปให้กลับมาบริสุทธิ์ เคยมีอาณาจักรของลูกในบาร์ติ ดังนั้นลูกสูญเสียอาณาจักรไปอย่างไร ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าสติปัญญาของลูกกลับมาตกต่ำมาก พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกแล้วก็ให้ผลรางวัลของลูกแก่ลูก แล้วลูกทั้งหมดก็ลืมทุกสิ่ง ลูกลืมทุกสิ่งว่าพ่อมาและให้คำแนะนำทั้งหมดแก่ลูกอย่างไร สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกันลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างใหญ่ที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้นี้ พ่อพูดว่าในยุคทองและยุคเงิน ลูกไม่ศึกษาคัมภีร์ที่ลูกเคยศึกษาในภายหลัง คัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกลืมความรู้นี้ ดังนั้นก็ตะและคัมภีร์ ฯลฯ มาจากที่ไหน ผู้ที่ได้ยินก็ตะและได้มาซึ่งสถานภาพไม่เข้าใจสิ่งใด ดังนั้น ผู้อื่นเหล่านั้นจะเข้าใจสิ่งใดได้อย่างไร แม้ว่าเหล่าเทพไม่สามารถรู้ว่าพวกเขาเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพอย่างไรบทบาทของการเพียรพยายามของลูกก็สิ้นสุดลงและผลรางวัลของลูกก็เริ่มต้น ความรู้ที่คงอยู่ที่นั่นได้อย่างไร พ่ออธิบายว่าลูกกำลังได้รับความรู้อีกครั้งเช่นที่ลูกเคยได้รับในวงจรที่แล้ว ลูกได้รับการสอนราชาโยคะแล้วได้รับผลรางวัล ไม่มีความตกต่ำใดๆที่นั่น ดังนั้นคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ไม่สามารถเกิดขึ้นที่นั่น ความรู้นี้เป็นไปสำหรับการได้มาซึ่งการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้สิ่งนี้แก่ลูก คำว่าการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสและความตกต่ำปรากฏขึ้นที่นั่นเพียงผู้คนของบาร์ติเท่านั้นที่ได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อสร้างสวรรค์พวกเขาไม่รู้สิ่งใดว่าสวรรค์ถูกสร้างขึ้นเมื่อใด มีการกล่าวถึงนับแสนปีในคัมภีร์ พ่อพูดว่าลูกๆ พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูกอีกครั้งแล้วเมื่อความรู้นี้หายไป ความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น เป็นเวลาครึ่งวงจร มีความรู้และเป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความเลื่อมใส

ศรัทธา ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาให้ระยะเวลานับแสนปีกับยุคทอง ดังนั้น พวกเขาจะเข้าใจสิ่งใดได้อย่างไร ถ้าพวกเขาลืมทุกสิ่งของเพียง 5,000 ปี พวกเขาจะรู้สิ่งใดเกี่ยวกับแสนปีได้อย่างไร พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างง่ายมาก ระยะเวลาของแต่ละวงจรถือ 5,000 ปีและมีเพียง 4 ยุคในนั้น 4 ยุคมีระยะเวลา 1,250 ปีเท่ากันในแต่ละยุค นี่คือยุคเล็กๆที่สั้นๆของบราห์มิน เมื่อเปรียบเทียบกับ 4 ยุค ยุคนี้สั้นมาก พ่ออธิบายประเด็นใหม่แก่ลูกในหลายวิธีต่างๆกัน ดังนั้น ลูกต้องสร้างสมประเด็นเหล่านั้น ลูกต้องเพียรพยายามด้วยไม่ว่าท่านอธิบายอะไรแก่ลูกก็ตาม บทบาทนั้นดำเนินต่อไปตามละคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่อต้องบอกลูกในวันนี้ นั่นคือสิ่งที่ท่านกำลังบอกลูก มันเฝ้าแต่ปรากฏขึ้นมา ลูกเฝ้าแต่ได้ยินสิ่งนั้น ลูกต้องเฝ้าแต่สร้างสมสิ่งนั้นและดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย พ่อไม่ต้องสร้างสมสิ่งนั้น พ่อบอกลูกและดลใจลูกให้สร้างสมสิ่งนั้น เป็นดวงวิญญาณของพ่อที่มีบทบาทของการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่อเคยอธิบายแก่ลูกในวงจรที่แล้วสิ่งนั้นเฝ้าแต่ปรากฏขึ้นมา แม้ว่าดวงวิญญาณนี้ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้นี้ พ่อก็ไม่รู้ล่วงหน้าในสิ่งที่พอกำลังจะบอกลูก มันเป็นเรื่องราวที่ลึกล้ำมากกว่า เป็นผู้ที่ไตร่ตรองทุกสิ่ง และพูดกับลูกหรือเป็นบาบาก็พูด จำเป็นต้องมีสมองที่ดีมากสำหรับสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ก็จะไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ได้อย่างสม่ำเสมอ ในความเป็นจริง กุมาริเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ พวกเขาสามารถทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการศึกษาทางจิตวิญญาณนี้เพราะพวกเขาไม่ได้มีบ่วงพันธะใดๆ กุมาริสามารถรับความรู้ได้อย่างดีมากพวกเขาต้องศึกษาและสอนผู้อื่น พวกเขาไม่จำเป็นต้องหารายได้ เมื่อกุมาริเข้าใจความรู้เป็นอย่างดีมาก พวกเขาก็สามารถกลับมาดีมาก ถ้าพวกเขารู้คิด พวกเขาจะทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นกับการหารายได้นี้ บางคนศึกษาการศึกษาทางโลกด้วยความสนใจอย่างยิ่ง มีการอธิบายว่าไม่มีคุณประโยชน์ใดๆในการศึกษาเหล่านั้น ลูกสามารถศึกษาการศึกษาทางจิตวิญญาณในที่นี้และทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นกับการทำงานรับใช้ การศึกษาเหล่านั้นไม่มีประโยชน์ใดๆ พวกเขาเพียงแต่ศึกษาแล้วก็กลายเป็นแม่บ้านและทำให้ตนเองข้องแวะกับกิจกรรมของ การครองเรือน กุมาริควรจะทำให้ตนเองข้องแวะกับความรู้นี้ ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าวแล้วทำให้ตนเองข้องแวะกับการสร้างสมสิ่งนี้ทั้งหมด มามามาในตอนเริ่มต้นและข้องแวะตัวเธอเองกับการศึกษานี้ ตอนนี้กุมาริมากมายได้หายไปแล้ว กุมาริมีโอกาสดีดีมาก ถ้าลูกทำตามศรัทธา ลูกก็สามารถกลับมาขึ้นหนึ่งมาก มากมายก็สับสน ด้วยการสงสัยว่านี่คือศรัทธาหรือการกำหนดของบราห์มา อย่างไรก็ตาม นี่คือพาหนะของบาบา ถ้าลูกทำการศรัทธาและผู้อื่นทำผิดพลาด แล้วผู้เดียวนั้นก็จะแก้ไขทุกสิ่งด้วยตนเอง เพียงผ่านผู้นี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับศรัทธา จดจำเสมอว่าลูกกำลังได้รับศรัทธา แล้วไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น ท่านเองรับผิดชอบ ท่านรับผิดชอบด้วยตนเองถ้าบางสิ่งเกิดขึ้นผ่านผู้นี้ แล้วบาบาก็พูดว่าพ่อรับผิดชอบ ความรู้ที่ลูกกำหนดไว้ในละคร ท่านสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขผู้นี้ด้วย ถึงอย่างไรท่านก็คือพ่อ บัพและดาด้าทั้งสองอยู่ด้วยกัน เหตุนี้เองลูกจึงสับสนและพูดว่าฉันไม่รู้ ว่าชีพบบากำลังพูดสิ่งนี้หรือบราห์มากำลังพูดสิ่งนี้ ถ้าลูกจะเชื่อว่าเพียงชีพบบาเท่านั้นที่ให้การกำหนดแก่ลูก ลูกก็จะไม่เคยขึ้นลง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ชีพบบาอธิบายนั้นลูกต้อง ลูกพูดว่าบาบา ท่านคือพ่อครูและครูของฉัน ดังนั้นลูกควรทำตามศรัทธา ใช่หรือไม่? ลูกต้องทำตามสิ่งใดก็ตามที่ท่านบอกลูก คิดเสมอว่าเป็นชีพบบาที่กำลังพูดกับลูก ท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์ ความรับผิดชอบสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เดียวนั้น ผู้นี้คือพาหนะของท่าน ทำไมลูกจึงสับสนและพูดว่าฉันไม่รู้ว่านี่คือคำแนะนำของบราห์มาหรือคำแนะนำของชีพบบา ทำไมลูกถึงไม่เข้าใจว่าเป็นเพียงชีพบบาเท่านั้นที่กำลังอธิบายทุกสิ่งเฝ้าแต่ทำสิ่งทำสิ่งที่ศรัทธาทบอกลูก ทำไมลูกถึงทำตามการกำหนดของผู้อื่นเล่า? เมื่อลูกทำตามศรัทธา ลูกจะไม่เคยว่างนอน อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถทำตามศรัทธาเพราะลูกสับสน บาบาคูพูดว่ามีศรัทธาในศรัทธาแล้วพ่อจึงจะรับผิดชอบ ถ้าลูกไม่มีศรัทธา พ่อก็ไม่รับผิดชอบ เข้าใจอย่างสม่ำเสมอว่าลูกต้องทำตามศรัทธา เมื่อมีการร้องเพลงว่า “ไม่ว่าท่านรักเราหรือไม่ว่าท่านทุกข์เรา...” มีการร้องคำพูดนี้เกี่ยวกับผู้เดียวนั้น ไม่มีเรื่องของการเตะใครในสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมันยากมากสำหรับใครๆที่จะมีศรัทธา ถ้าลูกจะมีศรัทธาที่สมบูรณ์ ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก แต่เวลานั้นจำเป็นที่จะไปถึงสภาพนั้น นั่นจะเป็นสภาพของลูกในตอนสุดท้าย ศรัทธาของลูกเกี่ยวกับเรื่องราวนี้จำเป็นต้องไม่สั่นคลอน ชีพบบาไม่สามารถทำความผิดพลาดได้เลย ผู้นี้สามารถทำความผิดพลาด ผู้นี้คือบราห์มา เราทั้งสองอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามลูกต้องมีศรัทธาว่าเป็นที่ชีพบบาที่กำลังอธิบายและลูกต้องทำตามสิ่งที่ท่านพูดด้วยเช่นกันดังนั้น เฝ้าแต่ก้าวไปด้วยการคิดว่าเป็นศรัทธาของบาบาแล้วสิ่งใดที่ผิดก็จะถูกทำให้ถูกต้อง ในบางกรณีมีความเข้าใจผิด มุรลิจของชีพบบาและบราห์มาต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก ไม่เป็นไรว่าบาบาคูพูดสิ่งนั้นหรือผู้นี้พูดสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าบราห์มาไม่พูดเลย อย่างไรก็ตาม บาบาอธิบายสิ่งนี้ เพียงแต่เข้าใจว่าบราห์มาไม่รู้สิ่งใดและเป็นชีพบบาที่กำลังพูดทุกสิ่ง “ฉันกำลังอาบน้ำให้พาหนะของชีพบบา ฉันกำลังรับใช้ในครัวของชีพบบา” ถ้าลูกเพียงแต่จดจำสิ่งนี้ นั่นก็ดีมากด้วย ทำทุกสิ่งขณะที่คงอยู่ในการจดจำชีพบบา และลูกจะสามารถไปล้าหน้าผู้คนมากมาย สิ่งหลักคือการจดจำชีพบบา ก็คืออัลฟาและเบต้าและที่เหลือทั้งหมดคือรายละเอียด สนใจสิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบาย เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ทำให้บริสุทธิ์ และท่านเท่านั้นที่เปลี่ยนศุทธาที่ไม่บริสุทธิ์เป็นบราห์มิน ท่านชำระล้างบราห์มินเท่านั้นให้บริสุทธิ์ ท่านไม่ได้ชำระล้างศุทธา ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่ถูกกล่าวถึงในภควัต ฯลฯ

บางคำพูดเหล่านี้ถูกกล่าวถึงในในสิ่งเหล่านั้น ผู้คนไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าเราได้และกษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้คนสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เหล่าเทพเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ มีราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์และราชวงศ์ของรามและสีดา พ่อพูดว่าผู้คนของบาร์ต ลูกๆที่แสนหวาน เพียงแต่จดจำสิ่งนี้ มันไม่ใช่เรื่องของนับแสนปี เป็นเพียงเรื่องราวของเมื่อวานเมื่อลูกได้รับอาณาจักร ลูกได้รับความมั่งคั่งและความรุ่งเรืองอย่างล้นเหลือ พ่อทำให้ลูกเป็นนายของทั้งโลก ไม่เคยมีประเทศอื่นใดในเวลานั้น ดังนั้น แล้วอะไรเกิดขึ้นกับลูก? ไม่มีผู้รู้หรือบันทึก ฯลฯ คนใดที่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้น ที่พูดว่า “โอ้ ผู้คนของบาร์ต พ่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก” ลูกบอกผู้อื่นด้วยว่าชีบบาบาพูดว่าพ่อให้ความมั่งคั่งมากมายแก่ลูก ดังนั้น ลูกสูญเสียทั้งหมดนั้นไปที่ไหน?” มรดกของพ่อฉันแสนจะยิ่งใหญ่ พ่อกำลังถามลูกด้วยตนเอง หลังจากพ่อของลูกจากไป (ตาย) เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกก็ถามลูกว่าเธอทำอะไรกับสมบัติทั้งหมดที่พ่อของเธอทิ้งไว้ให้เธอ? ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อทำให้ลูกเป็นเพชรจากเปลือกหอย ท่านให้อาณาจักรเช่นนั้นแก่ลูก ดังนั้น สมบัติที่นั่นทั้งหมดไปที่ไหน? ลูกจะตอบท่านอย่างไร? ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งใด ลูกเข้าใจว่าสิ่งที่บบากำลังถามนั้นลูกต้อง ลูกกลับมาจนขัดสนอย่างไร ในตอนแรกทุกสิ่งเคยสาโทประทานแล้วองศาที่เฝ้าแต่ลดลง ดังนั้น ทุกสิ่งอื่นเฝ้าแต่ลดลงด้วยเช่นกัน ในยุคทองลูกเคยสาโทประทาน มันเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ชื่อ “ลักษมีและนารายณ์” นั้นโด่งดังมากกว่าชื่อของ “เราและกษณะ” อย่างมาก ไม่มีการประนามใดๆเกี่ยวกับลักษมีและนารายณ์ มีการประนามที่ถูกเขียนขึ้นเกี่ยวกับผู้อื่นทั้งหมด ไม่มีการวาดภาพปีศาจใดๆในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นเรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ บบบากำลังเติมอารมณ์ของลูกด้วยความมั่งคั่งของความรู้นี้ พ่อพูดว่าลูกๆระมัดระวังมา呀นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างรู้จักและซื่อสัตย์ตนเองในการทำงานรับใช้ที่แท้จริง พ่อผู้เดียวรับผิดชอบดังนั้น อย่ามีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับศรัทธา มีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอน

2. ไตรตรองมหาสมุทรของความรู้นี้และให้ความใส่ใจกับทุกๆสิ่งที่พ่อพูด สร้างสมความรู้นี้ด้วยตนเองแล้วถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และตระหนักรู้ในรูปที่แท้จริงดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูก ทั้งรูปดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูกดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ความไม่บริสุทธิ์นั้นปลอม เป็นของชั่วจากศุทธบราห์มินไม่สามารถใช้สิ่งต่างๆที่เป็นของศุทธ และดังนั้น เพียงแต่มีความคิดว่าเป็นรูปที่จริงแท้ ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของนั้น นั่น ดวงวิญญาณนี้เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ เมื่อใดก็ตามที่ลูกมองดูผู้อื่น มองดูรูปที่จริงแท้ของพวกเขา ตระหนักรู้ในรูปที่จริงแท้ของลูก แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์สมบูรณ์และประกาศสิทธิในตัวปรับอากาศชั้น 1

คติพจน์: เติมอารมณ์ของลูกด้วยพรของพระเจ้า เพื่อที่มายาจะไม่สามารถเข้ามาใกล้กับลูก

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ในเดือนอะแนคนี้ จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

ตอนนี้ลูกส่วนใหญ่ตัดโซ่หลักของพวกเขาทิ้งไปแล้ว แต่เส้นเชือกที่ละเอียดอ่อนและประณีตอย่างยิ่งของพวกเขายังเหลืออยู่ มีลูกมากมายที่รู้สึกว่าพวกเขามีบุคลิกภาพที่ดี พวกเขาอาจจะไม่มีความดึงดูดใจในพวกเขา แต่พวกเขารู้สึกว่าพวกเขานั้นดีมากและพวกเขากำลังก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วมาก ลูกส่วนใหญ่มีเส้นเชือกเหล่านั้นของการอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะตอนนี้บัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นลูกเป็นอิสระจากเส้นเชือกเหล่านั้นและได้รับการหลุดพ้นในชีวิต